

ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

ΗΜΕΡΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ 2014

Το ΤΕΕ/ΤΚΜ, αποφάσισε τη συνέχιση της ημέρας εξυπηρέτησης μηχανικών για φορολογικά θέματα

Η εξυπηρέτηση των συναδέλφων θα γίνεται από τις 12.00 μ. – 14.30 μ.μ. στον 1ο όροφο του ΤΕΕ/ΤΚΜ (γραφείο ΓΟΚ) τις Πέμπτες: 11 και 25 Σεπτεμβρίου, 9 και 23 Οκτωβρίου, 6 και 20 Νοεμβρίου και 4 και 18 Δεκεμβρίου. ■

4^ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΓΡΟΝΟΜΩΝ & ΤΟΠΟΓΡΑΦΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Το 4^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Αγρονόμων & Τοπογράφων Μηχανικών, διοργανώνει ο Πανελλήνιος Σύλλογος Διπλωματούχων Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών (ΠΣΔΑΤΜ), για πρώτη φορά στη Θεσσαλονίκη, με τίτλο «Ο ρόλος του Αγρονόμου τοπογράφου Μηχανικού στην ανασυγκρότηση της χώρας» σε συνεργασία με τον Σύλλογο Διπλωματούχων Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών Β.Ελλάδας, με την υποστήριξη και συνεργασία του ΤΕΕ, του Τμήματος Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής ΑΠΘ, της Σχολής Αγρονόμων Τοπογράφων ΕΜΠ και των περιφερειακών και τοπικών τμημάτων και συλλόγων ΑΤΜ.

Στις 26, 27 & 28 Σεπτεμβρίου 2014, στο Κέντρο Διάδοσης Ερευνητικών Αποτελεσμάτων (ΚΕΔΕΑ) του ΑΠΘ (κόκκινο κτήριο - οδός 3ης Σεπτεμβρίου), με παράλληλη έκθεση εταιρειών και φορέων, που ασχολούνται με θέματα τοπογραφίας, γεωπληροφορικής και έργων υποδομής. Πληρ.: Στάθη Ε, γραμματεία ΠΣΔΑΤΜ, e-mail: psdatm@tee.gr, τηλ. 210 3301045, 3301089, φαξ. 210 3300972. ■

γάλη διάσταση τα φαινόμενα της καταπάτησης και της ιδιοποίησης του. Το γεγονός αυτό οδηγεί στην σταδιακή υποβάθμιση, στην ασάφεια του ορισμού του και στην απαξίωση του δημόσιου χώρου. Οι συνέπειες όμως είναι σοβαρότερες όσον αφορά στην συρρίκνωση της συλλογικής έκφρασης της κοινότητας των κατοίκων και την απομείωση του πολιτισμού του δημόσιου χώρου. Ο δημόσιος χρηστικός χώρος της πόλης ως αστική υποδομή είναι πεινυρή όχι μόνο ποσοτικά αλλά και ως ένταση χρήσης και συμβολισμού. Επί πλέον, κρίνοντας εκ του αποτελέσματος διαπιστώνεται ένα τεράστιο έλλειμμα γνώσης που έχει το ευρύ κοινό για τα οφέλη του δημόσιου χώρου ως κοινό αγαθό έναντι των "ωφελειών" που αποκομίζει από την ιδιοποίησή του.

Η ζωτική σημασία του δημόσιου χώρου ως χώρου κοινωνικής έκφρασης και διαμόρφωσης αστικού πολιτισμού δεν περιορίζεται στους επώνυμους κεντρικούς δημόσιους χώρους της πόλης. Σχετίζεται εξ ίσου και με τον δημόσιο χώρο μικρής κλίμακας και τοπικής χρήσης στην περιφέρεια, καθόσον και εκεί παράγεται ανάλογο κοινωνικό αποτέλεσμα. Μπορούμε να φανταστούμε ότι αν οι κεντρικοί επώνυμοι και με έντονο συμβολισμό δημόσιοι χώροι αποδυναμώνονται από τα φαινόμενα που περιγράψαμε, οι περιφερειακοί δημόσιοι χώροι για τους ίδιους λόγους μπορούν να απογυμνωθούν από την συλλογική τους διάσταση με άμεσες αρνητικές επιπτώσεις στη συνοχή του κοινωνικού ιστού. Η διαφύλαξη και ενδυνάμωσή τους είναι λοιπόν εξ ίσου σημαντική για μία ευνομούμενη και δίκαια πόλη.

Η Μόνιμη Επιτροπή Αρχιτεκτονικών Θεμάτων του ΤΕΕ/ΤΚΜ της θητείας 2010-2014 στόχευσε εξ αρχής στα θέματα ανάκτησης του δημόσιου χώρου της πόλης. Η Επιτροπή ενσωμάτωσε μία κριτική στάση απέναντι στην κυρίαρχη αντίληψη για την διαχείριση του δημόσιου χώρου που είναι συνήθως εντοπισμένη στους επώνυμους χώρους μεγάλης κλίμακας. Η προσοχή της εντοπίστηκε στην επισκόπηση του απαξιωμένου και μικρής κλίμακας δημόσιου χώρου ως ζωτικού χώρου της καθημερινότητας των κατοίκων της και εκφράστηκε μέσω της διοργάνωσης των Μικρών Αρχιτεκτονικών Διαγωνισμών.

Η απόσταση που πρέπει να καλυφθεί μέχρι την ανάκτηση του δημόσιου χώρου περνάει σε πρώτο στάδιο από την αναγνώριση και καταξίωση της αξίας του ως δημόσιο αγαθό, κατόπιν η ανάκτησή του οφείλει να απαιτηθεί συλλογικά και συγχρόνως να λειτουργήσουν οι μηχανισμοί δημιουργίας και διατήρησής του. Η συνεισφορά της Μόνιμης Επιτροπής Αρχιτεκτονικών Θεμάτων εντοπίστηκε στην αναγνώριση της αξίας του διάσπαρτου αδρανούς αποθεματικού δημόσιου χώρου όπου κι αν είναι αυτό διαθέσιμο στο σύνολο της πόλης και στο ξεκίνημα μίας συστηματικής διαδικασίας ανάκτησής του μέσω της πραγματοποίησης αναπλάσεων μικρού προϋπολογισμού σε δεύτερο χρόνο.

Μπορεί η ανάπλαση αυτών των χώρων να έχει και αναπτυξιακή διάσταση; και πόσο μπορεί να είναι μέρος ενός ευρύτερου αναπτυξιακού μοντέλου;

Η απάντηση στο πρώτο ερώτημα οφείλει να είναι θετική. Και λέω οφείλει διότι αφενός

μεν οι οικονομικές συνθήκες του παρόντος δεν επιτρέπουν μη στοχευμένες οικονομικές κινήσεις και επενδύσεις και αφετέρου οι συνθήκες του δημόσιου χώρου της Θεσσαλονίκης έχουν πολλά περιθώρια βελτίωσης προς κάθε κατεύθυνση με μεγάλο προσδόκιμο επιτυχίας. Το ερώτημα μετατοπίζεται στο ποιες είναι οι κατάλληλες κινήσεις ώστε η ανάπλαση του δημόσιου χώρου να έχει ανταποδοτικά οφέλη.

Κατ' αρχήν η αναβάθμιση του δημόσιου χώρου δεν ανταποκρίνεται στη λογική της αγοράς ακινήτων (δημιουργία υπεραξίας από το προϊόν που αξιοποιείται στο πλαίσιο μιας υφιστάμενης αγοράς με όρους ανταγωνισμού). Ο δημόσιος χώρος είναι μία υποθηκευμένη αξία που ενεργοποιείται από την ανάπλασή του απευθυνόμενος στο σύνολο του πληθυσμού η/και των επισκεπτών της πόλης, δηλαδή σε έναν μεγάλο αριθμό δυνάμει χρηστών που βρίσκονται ήδη εν αναμονή της χρήσης του.

Η αναβάθμισή του μπορεί να δημιουργήσει ή να δυναμοποιήσει υπεραξία-ες σε πολλαπλά επίπεδα (κοινωνικό, ιδιωτικό, κλαδικό, τοπικό κλπ.), ανάλογα με τα στοιχεία που πλαισιώνουν το πρόγραμμα της ανάπλασής του και ανάλογα με την εκάστοτε στόχευση (π.χ. η αναβάθμιση του δημόσιου χώρου με στόχευση την ανάδειξη της μνημειακότητας και της ιστορικής του διάστασης ενεργοποιεί διαφορετικούς οικονομικούς τομείς και έχει διαφορετική βαρύνοση σημασία για τη κοινωνική συνοχή σε σχέση με την ανάπλαση μιας παραλιακής ζώνης αναψυχής με γνώμονα την τουριστική προώθηση).

Σημαντικός λοιπόν παράγοντας είναι η καθαρότητα των στόχων της αναβάθμισης. Ως πολλαπλασιαστής όμως του οφέλους και με αναπτυξιακές προοπτικές λειτουργεί η ένταξη των επί μέρους επεμβάσεων ανάπλασης σε ευρύτερα προγράμματα με πολλαπλή στόχευση που καλύπτουν όλες τις παραμέτρους της βιώσιμης ανάπτυξης: οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές.

Ομοίως συμβαίνει και με την ανάπλαση του περιφερειακού δημόσιου χώρου σε επίπεδο γειτονιάς. Η αναζωογόνηση τοπικών οικονομικών και η ενδυνάμωση της συνοχής της τοπικής κοινωνίας συγκαταλέγονται στα άμεσα οφέλη. Ωστόσο τα πολλαπλά οφέλη προκύπτουν από την ένταξη σε ευρύτερα δίκτυα μέσα στον αστικό ιστό. Οι δράσεις ανάπλασης του αδρανούς αποθεματικού του δημόσιου χώρου μικρής κλίμακας θα έχει πολλαπλή ανταποδοτική αξία και αναπτυξιακή διάσταση σε άμεση σχέση με την αναβάθμιση υποδομών μετακίνησης και, ιδιαίτερα για την Θεσσαλονίκη, η κατά το δυνατόν ιδιαίτερη έμφαση στα δημόσια μέσα μεταφοράς, στοχεύοντας συγχρόνως σε θέματα αστικής ένταξης και βιώσιμης κινητικότητας με στόχο μία πιο ισόρροπη αστική ανάπτυξη σε επίπεδο πολεοδομικού συγκροτήματος.

Υπό αυτές τις προϋποθέσεις η αναβάθμιση του απαξιωμένου και μικρής κλίμακας δημόσιου χώρου μπορεί και πρέπει να αποτελέσει μέρος ενός ευρύτερου αναπτυξιακού μοντέλου, που θα συνδέσει το κύτταρο της γειτονιάς με την ενότητα της ευρύτερης αστικής και υπεραστικής περιφέρειας ως μέρος ενός ευρύτερου αναπτυξιακού μοντέλου. ■